

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VI. Synodus Ephesina conqueritur, non de incompetencia Principis, sed de obreptione; quam Legatis missis ostenderunt. Discussio, an ordo retentus esset à Concilio, fieri poterat in Consistorio, ut ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

omnia intentionem piissimi & Christianissimi Imperatoris nostri sequamur. Presulgere etenim debet his gestis.

V. Alio etiam eoque eximio jure utebantur Principes in prescribendo judiciorum ordine quæ in synodis à se indictis peragenda erant. Hinc profectum est ut præcipuos magistratus delegarent, qui Conciliis interessent, non solum ut vis publica & tumultus arcerentur, sed etiam ut ab Episcopis cognitionum ordo servaretur. Quare Dionysius Comes, ut vidimus supra, à Constantino ad Concilium Tyrium missus est, ut animadversor esset & custos conservande æquabilitatis & ordinis. Theodosius Candidiano Comiti retinendi ordinis curam in Synodo Ephesina injunxit, sed angustioribus finibus mandatum coërcuit, scilicet ad submovendos tumultus monachorum & laicorum, mutuas Episcoporum contentiones impediendas, & suffragium eujusque liberum conservandum. Concilio Ephesino secundo adfuit Elpidius Comes cum Theodosij mandatis amplioribus, nempe ut tranquillitate Episcopis procurata, cognitiones ex ordine instituerentur, *οχι εν τω εθνω ιδω τον εθνικον τον της απωστολης*. In Concilio Chalcedonensi eminentissimi magistratus, quo quidque ordine gerendum sit, prescribunt. Tanta autem severitate hac in parte à Conciliis obedientiam Principes exigebant, ut si prescriptum sibi judiciorum ordinem egressa fuissent, quidquid neglecta cognitionis lege decretum foret, Principes in irritum mitterent, ut patet ex Theodosij rescriptis adversus Synodum Ephesinam latas. Theodosius omnibus Metropolitanis synodum generalem Ephesi celebrandam ad Pentecosten anni quadringentesimi trigessimi primi indixit, ut communi omnium Episcoporum suffragio rebus Ecclesie consuleretur, coram Comite Candidiano, qui tranquillitati synodi prospiceret. Ioannes Antiochenus Patriarcha plusquam dies quindecim ultra conditum diem in itinere moratus, Cyrillo Alexandrino & reliquis patribus significat non esse quod diutius expectaretur, seque absente de Nestorio quaestionem haberi posse. Itaque Nestorio, qui Ephesi presens aderat, tribus Edictis intra triduum in jus vocato, & se synodo sistere renuente, causantèque Ioannis Antiocheni absentiam, cujus adventus intra quadriduum expectabatur, de fidei causa deliberatum est, atque absente Candidiano Nestorius sententia omnium Episcoporum dejectus est. Ioannes Antiochenus, qui statim post damnatum Nestorium Ephesum appulerat, ægerrimè tulit se absente sententiam latam, ideoque à Concilio secedens, ex triginta

Metropolitanis, quos secum duxerat, Conciliabulum quoddam coëgit, Cyrillumque Alexandrinum, & Memnonem Ephesum, veluti turborum auctores, episcopatu dejecit, & vicissim Ioannes & Orientales Episcopi germanæ Synodi Ephesinæ judicio à functionibus sacerdotalibus suspensi sunt, Quibus de rebus cum Candidiano ad Theodosium retulisset, ille rescripto suo quæcumque gesta erant & decreta à synodo rescidit, ex eo scilicet capite, quod Concilium integrum non fuisset, & à prescripta literis imperialibus forma patres discessissent, jussitque ut omnia de integro discutirentur, atque ex communi omnium sententia fidei regula constitueretur. Præterea se Legatum quandam à Palatio missurum monuit, qui, unà cum Candidiano, quæ acta essent perspiceret, eaque prohiberet quæ legitimo ordini adversarentur. Quibus verbis significatur tam dejectio Cyrilli & Memnonis ab Orientalibus Episcopis, quam Nestorij depositio, & Ioannis Orientaliumque suspensio à Synodo Ephesina decreta. Hoc Theodosij rescriptum magni momenti mihi quidem esse videtur, ut fines jurisdictionis regie, quando de politia ecclesiastica violata agitur, rectè constitui possint. Etenim Theodosius quæ canonum & legum rescriptorumque suorum ordine non servato gesta sunt rescindit quidem, sed causæ ipsius integram cognitionem synodo relinquit. Custos est ordinis canonici, non autem executor canonum. Verba rescripti hæc sunt:

Proinde sacre majestati nostræ placuit talem procedendi modum nullum habere locum aut momentum, his vero que inepte & citra ordinem gesta sunt cessantibus, doctrinam de pietate prius, scripta decretum fuit, discuti, eamque juxta communitatem totius synodi sententiam in posterum obtinere. Infra: *Et quispiam è sacro nostro palatio unà cum magnificentissimo Candidiano Comite destinetur, qui nostro jussu que acta sunt cognoscat, quæque que legitimo ordini dissentanea sunt prohibeat.*

VI. Synodus Ephesina, his literis acceptis, non expostulat cum Theodosio de usurpata jurisdictione, sed conqueritur à Candidiano obreptum Principi fuisse antè quam ex epistola synodica de rerum gestarum ordine certior factus esset. Quare obsecrat ut Candidianum unà cum Episcopis quinque à Concilio delegandis evocet, qui ejus pietati comprobent omnia canonicè peracta fuisse: *δωμετα ε υμετερων χειρας μετααλληνων πεντε της αγίας συνόδου, συσηςκομθρως ποϊς πεταρχομθρως επι της υμθρθρ εσεβειας.* Unde patet non abnuere Concilium quin Princeps cognoscat an ordo canonicus & legitimus in synodo à

Commemoratum
Elpidio datum,
Ab. 1. Concil.
Chalcedon.

Vide etiam
Præfationem
ce. 2. 5.

Libella
Memoranda
Synodalia
p. 1. Ab. 1. can.
p. 1. Ab. 1. can.
p. 1. Ab. 1. can.

In Abis Conciliabuli parte, Ephesi
Concilii. Eius de-
finitio est hæc: τὸ ἐκ τῆς συνόδου
ἐξεδίκαται ὅτι τῶν ἐπι-
σκοπῶν οὐκ ἔστιν ἐπιτρέψαι
τὸν καθ' ἑαυτοὺς ἐκτελέσειν
τὰς λειτουργίας, ἀλλὰ δεῖ
κατακομθρως ζῆλον
ἔχειν ἐπὶ τῆς ἀρετῆς,
καὶ εἰς τὴν οὐκ ὀρθὴν
ἐπιγινώσκουσαν τὴν ἀλήθειαν
ἐκείνην εἰς τὴν εὐσεβείαν
ἁπλοῦς ἐπινοήσαντες.
Infra: τὸν πρῶτον
γαβριήλ ὁ κληρικὸν
ὁμοθυμαδόν ἐπέστησε
ἐπισημασθενο, καὶ ὁμοθυμαδόν
κατακρίθη.

